

Neden Anarşistim?

Louise Michel

Mart 1896

Ben bir Anarşist'im çünkü Anarşizm, eşit hakları temel alan özgürlük ve adalet aracılığıyla insanlığı topluca mutlu kılabilcek, akla yatkın en yüce düşüncedir. Bugün, insan bilgeliliğinin doruğunda, çağlar geçtikçe giderek genişleyen bir döngüde birbirini takip eden, henüz hayal dahi edilmemiş ilerlemeler, yeni ufuklarda keşfedilmeyi bekliyor. İnsan ancak özgür olduğunda bilinçli olacaktır. Bu nedenle Anarşizm, bugün kölelerden ve tiranlardan oluşan insan sürüleri ile yarının özgür insanlığı arasındaki kesin ayrımdır.

Her kim olursa olsun, iktidara gelir gelmez, onun ölümcül etkisine maruz kalır ve bozulur; kişiliğini savunmak için güç kullanır. O devlettir ve adeta bir köpeğin kemigi gördüğü gibi, o da bunu kendi faydasına kullanılacak bir mülk olarak görür. Güç insanı bencil ve acımasız kılıyorsa, kölelik onu küçük düşürür. Bir köle genellikle efendisinden daha kötüdür; kendi serveti ya da hayatı tehlikede olduğunda, bir efendi olarak ya da bir köle olarak ne kadar gaddar olacağını kimse bilemez. İnsanlığı her zaman kanlı ve acılı bir varoluşa sürükleyen korkunç sefaletle son vermek, cesur yürekleri adalet ve hakikat için daha çok savaşılmaya teşvik eder.

Vakit yakındır; yönetenlerin suçları, yasaların ağırlığı, bu koşullarda yaşamanın imkânsızlığı, işkencelerinin sona erme umuduna sahip olmayan binlerce zavallı, kangrenleşmiş kurumların aldatıcı ıslahı ve ıstırapın değişmesinden başka bir şey olmayan iktidar değişikliği ile süreç daha da hızlanmıştır. Ayrıca insanın içgüdüsel yaşam sevgisinin de kurtuluşa etkisi kaçınılmazdır ve her insan, her tür gibi bunun hangi taraftan geleceğini görmek için etrafına bakar.

Anarşizm bitmek bilmeyen sefaletleri yeniden başlatmayacak. Umutsuzluğun akışında insanlık, uçurumdan çıkmak için ona tutunacaktır. Zirveye çıkacak olan kayanın engebeli tırmanışıdır o. İnsanlık artık sonsuza dek düşmek için yuvarlanan taşlara ve ot tutamlarına tutunmayacak. Anarşizm, ilerlemesini hiçbir şeyin engelleyemediği yeni idealdir.

Çağımız taş devri kadar ölü. Ölüm ister dün, ister bin yıl önce gerçekleşmiş olsun, yaşam izleri tamamen kaybolmuştur. İçinden geçmekte olduğumuz çağın sonu, yalnızca kül ve kemiklerle dolu bir mezarlıktır. Düşünürler, sanatçılar ya da ortak kötülüğe isyan edenler için artık güç, otorite ve ayrıcalıklar yok. Bilim, iradeyi araştıran bilinmeyen güçleri keşfedip basitleştiriyor. Şu anda gördüğümüz şeylerin düzeninin ortadan kalkması yakındır. Şimdiye kadar birkaç ayrıcalıklı varlık arasında bölünmüş olan dünya, herkes tarafından geri alınacak. Ve yalnızca cahiller, insanlığın antik canavarlık üzerindeki fethine hayret edecek.

Beni özgürlük uğruna savaşımdan vazgeçirmek için bir devlet gemisiyle Yeni Kaledonya'ya gönderdiklerinde bir anarşist oldum. Ben ve yoldaşlarım, dört ay boyunca aslan veya kaplan gibi kafeslerde tutulduk. Aylar boyu gökyüzü, su ve ufukta bir geminin gökyüzündeki bir kuşun kanadına benzeyen beyaz yelkeni dışında bir şey görmedik. Bu izlenim ve genişlik kahrediciydi. Gemide düşünmek ve sürekli olarak olayları ve insanları karşılaştırmak için çok zamanımız vardı. Dürüst, iş başında olan ve hayatlarını mücadeleye nasıl adayacaklarını bilen Komün'den yoldaşlarımı gördükten sonra gemideki insanlar, bize kötü davranmaktan o kadar korktular ki; iktidardaki dürüst insanların aciz, dürüst olmayanların canavar olduğu sonucuna hızla vardım. Ayrıca özgürlüğün iktidarla ittifakının imkânsız olduğunun ve amacı herhangi bir biçimde iktidar olan bir devrimin, yalnızca birkaç kurumun yıkılmasıyla bir yanılsama yaratacağının, çünkü eski dünyada her şeyin ayrılmaz zincirlerle bağlı olduğunun ve her şeyin kökünden sökülmesi, yeni dünyanın özgür bir gökyüzü altında mutlu büyümesi ve özgür olması gerektiğinin farkına vardım.

Anarşizm bugün ilerlemenin ulaşmaya çalıştığı amaçtır ve ulaştığında oradan ileriye, yeni bir ufku kenarına bakacak, ulaşır ulaşmaz bir başkasını ortaya çıkaracak ve ilerleme sonsuz olduğundan, bu her zaman, sonsuza dek böyle devam edecektir.

Sadece cesaretle değil, aynı zamanda mantıklı da savaşmalıyız; ilerlemenin her adımını kanlarıyla sulayan mirastan yoksun kitleler, en sonunda, insan aklının umutsuzlukla birlikte girişeceği en büyük mücadeleden yararlanacak. Gerçek idealin, önceki tüm kurgulardan daha büyük ve daha güzel bir şekilde ortaya çıkması gerekir.

Ve bu ideal hala çok uzaktaysa eğer, uğruna ölmeye değer. İşte tam olarak bu yüzden Anarşistim.

Anarşist Kütüphane

Louise Michel
Neden Anarşistim?
Mart 1896

28.01.2022 tarihinde şuradan alındı: karala.org

Çeviri: Zehra Garip, Karala Dergisi

İngilizce Aslı: Why I Am an Anarchist

tr.anarchistlibraries.net